

Elfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:

Főplacz, a város
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit
soronkint 5 krjával
számítottnak.

Ott túl.

Debreczen, február 8.

(—y.) Bécsben is nagy gondot okoz a kiegyezés kérdése; Badeni gróf politikai vegykonyháján erősen készülődnek, hogy kitalálják ott a forrasztó anyagot, amely az ellentétes érdekeket képes legyen összeforrasztani. Azzal már tisztában vannak ott tul, hogy a magyarok nagyon megelégtették a jó szomszédság, béke és barátság fonalán tett messzemenő engedményeket s nagy az elégedetlenség; csakhogy az ausztriaiak telhetetlenségével, kapzsiságával is számot kell vetni. Kettőn áll a vásár. A magyar nagyobb terhet nem bír meg, de meg nem is vesz nyakába semmi körülmények közt; a német sógor meg már annyira rászokott a magyar kihasználására, hogy ha kész veszedelembé vinné is kapzsisága, nem tud, nem akar követeléseiről lemondani.

Alkudoznak, próbálgatják a békés kiegyezés megvalósítását, szerencsés keresztülvitelét, de még mindig nagy akadályokkal állanak szemben. Apróságokban, formaságokban kölcsönös az engedmény, de a lényegeken itt is, ott túl is mereven ragaszkodnak külön-külön érdekek mellett. Ausztria sokat követel, Magyarország már sokat adott; többet nem adhat. Így állván a dolog, nagyon nehéznek mutatkozik a döntés. Badeni grófban, állítólag, meg van a hajlandó-

ság a jóra; ő a mellett van, hogy Magyarország ne legyen tulterhelve, de Ausztria érdekei se szenvedjenek csorbát. Ugy látszik, ő felsége a koronás király keze is belejátszik ez ügybe. Végtére is, ha a két állam közt békés egyezség nem jöhetne létre, neki kellene döntenie. Badeni tervei legalább arra mutatnak, hogy a király óhajáról tudomást véve oly többséget akar teremteni az osztrák parlamentben, a melylyel a békés kiegyezés ő felsége szellemében keresztülvihető.

A leMBERGI „Dziernik Poloki“ szerkesztője egy kiváló osztrák politikussal való beszélgetéséről ad hírt, a ki valószínűleg nem más, mint maga Badeni gróf. A politikus közölte az őt meginterwiewoló hírlapíróval, hogy az osztrák kormány arra törekszik, hogy állandó többséget hozzon össze a maga részére az osztrák képviselőházban. Arra a kérdésre, hogy ezt a többséget főképen a Magyarországgal való kiegyezés megalakítására akarják-e összehozni, a politikus azt felelte, hogy nem, sőt hozzátette, hogy a kiegyezés ama általános állami ügyek közé tartozik, melyek részére mindig találkozik majoritás. Az természetesen valószínű, hogy a többség, mely a Magyarországgal való kiegyezést megszavazza, lesz egyszersmind a jövőben az osztrák parlament maradandó majoritása. Ez a többség semmi esetre se fog tisztán szláv elemekből állani, mert tisztán szláv többséggel Ausztriában kormányozni nem lehet. Minden osztrák parlamenti többségben meg kell találni nekik a németeknek is, eleve kizártnak pedig a többségből csak azok az elemek tekinthetők, melyek az osztrák állameszme keretén tul törekszenek. A kérdés most abban csucosodik ki, hogy vajjon a klerikális, vagy a szabadelvű német elemek találnak-e helyet a majoritásban. Ha Badeni gróf törekvéseit siker koronázza, akkor a liberális többség győz s ez esetben biztosítva lesz a békés kiegyezés.

Badeni gróf, mint afféle ravasz politikus kerekén tagadja most a választások előtt, hogy a klerikális többség megteremtésével egyik főcélja a kiegyezés kérdések kedvező megoldása; de hogy valóságban ez a cél lebeg szemei előtt, az kétségtelen. Jól tudja Bánffy, hogy ő felségének atyai szíve s igazság érzete Magyarország felé hajlik; jól tudja azt, hogy a magyar kormány már a legmesszebb menő engedményeket megtette s tovább egy lépéssel sem mehet, ha csak föl nem akarja lázítani az országot; neki tehát teljes erőfeszítéssel azon kell lennie, hogy oly többséget teremtsen a küszöbön álló választások alkalmával, hogy a kiegyezés simán keresztül menjen.

A tulzó és telhetetlen osztrákok makaessága, erőszakoskodása figyelembe alig vehető, mert az ujjhuzás és esetleges szakítás kiszámíthatatlan következménye-

TÁRGA.

A Balaton feketéje.

Feldult ábrázattal került előmbé Ádám bácsi.

— Az a kölyök tönkretesz engem, — lihegte — mióta Pesten jogászokodik, nincs hónap, hogy néhány száz bikát, (miként ő nevezi a forintokat) ki ne zsaroljon. Már az ökreim is rámennek a francia, meg angol nyelv lezckékre, a vívómesterre, az index aláírásokra. Oszk még ha csak ez volna a baj. De a bolond fejében összeveszett az a sok deák, meg görög, meg francia és istentudja miféle tudomány — és olyan leveleket ír, a mit lelkem anyjokkal alig tudunk elolvasni. Mind a tíz ujjam nem volna elég, ha egy-egy szavát ki akarnám silabizálni, meg olyan szavakat használ, a mit hiába keresünk akár az álmoskönyvben, akár a kalendáriumban, bizony nem akadunk rá. A multkor is olyasvalamit írt, hogy az anyjuk az hitte, hogy hasrágása van a fiunak. El is küldte a receptjét a nyavajának, a melyet egy burkusorvos írt volt még a nagyapámnak. Hát a kölyök nem megcsináltatta azt tizszeres dózisban és ugy küldte vissza. Hogy a bosszuság mellett még károm is legyen, a szolgáló beadta a patikaszert a malaczoknak, mondván, hogy azokat ugyis a dögvész kerülgeti. Attól aztán az én kedves ma-

laczkaim két napig oly magasan hordták az orrukat, mintha ők volnának a gerolsteini hercegkisasszonyok; harmadnapra kettő lefordult, a harmadikat pedig le kellett ölni, nehogy azt is a cigányok vigyék el.

— Hm, baj, baj! Spórolni kéne a fiunak. Majd megjön az esze.

— Dehogy jön, dehogy jön. Elment annakégeszen. Mult héten írja, hogy kilyukadt a posztó, küldjek menten 20 forintot. Anyjukom megírta neki, hogy majd ő bevarrja azt szépen fekete sputni ezernával, csak küldje haza, okuláréval sem lehet lesz majd meglátni a foltozást. Nekem is ő varrogatja a subámat, ha a pipa zsaratnok kiégeti. Kapja magát erre a fiu és felküld egy rengeteg zöld lepedőt azt hazudozva, hogy egy billiard asztalról való s azért most már 50 pengőt kell fizetnie; küldjem tehát a pénzt, mert az becsületbeli dolog és ő főbe lövi magát.

Nohát a mit muszáj, azt muszáj, ott nem lehet smucigoskodni. A posztó sem veszett kárba. Husvétra varratok belőle az asszonyoknak kantust, kitelik abból kettő is, hanem megírtam Sándornak is: te fiu! Azt mondom neked, hogy verd fogadhoz a krajezárt és ne gavalléroskodj apád zsirjából. Az én időmben, ha levelet írtunk, hát akkora iv papirost választottunk hozzá, a mire ráfért az egész rokonság. Aztán megléniáztuk szépen sűrűn és teleírtuk. A mi nem fért a sorokba, azt a szélére szoritottuk, a mi még maradt,

az a boritékra íródott. Te meg a levélpapírt is a patikában vásárlod, attól van olyan menkő szaga, hogy anyád a poloskákat kergeti vele a házból és én a zsebbe sem merem tenni, nehogy hirbe jöjjenek. De ha már rápocésékolod a pénzt, legalább irnáál reá valamit, szépen fent kezdve, le a végeig. Nem, hanem te ráhajigálsz néhány bolond syllabát s azzal vége a becsületnek. Megírtam neki. Már én nem tudom hogy lesz, mint lesz, de jó vége nem lesz. Hanem azért látogasson meg öcsém a Mátán. Messze van bizony egy kiesit, de annál jobban fogy az avas oldalas, meg kerül melléje egy kis vinkó is. Isten áldja meg. Tisztelem a komaasszonyt, igaz, róla álmodott lelkem anyjukom a mult vásár után, mondtuk is, vajjon nincs valami baja. Na Isten áldja meg. Ha jó luczernamagra akad, szóljon nekem is róla, sok bajom volt az idén a gazzal. Isten megáldja! Igaz, olvasta mit beszélt már megint a német esászár, ejnye, ejnye! No de hagyom már utjára. Adjon Isten; ha arra jár — nézzen be — mielőbb.

Még nem volt alkalmam őt meglátogatni, midőn már ismét találkoztam Ádám bácsival. Szörnyen ki volt esipve. Kezein keztyű, fején kemény kalap, lábán esizma helyet puhabőr-czipő. Megint nem hagyott szóhoz jutni.

— „Nini kedves Bandi öcsém, de örülök hogy látlak. Ezt szeretem. Szóim

ket vonna maga után s csak Ausztria bálná meg. Magyarországra a szakadás, az önálló vámterület fölállítására csak haszonnal járna. Tagadhatatlan, hogy eleinte okozna zavarokat, kellemetlenségeket s bizonyos mérvű áldozatokat is igényelne; később azonban annyira előnyös és hasznos lenne az országra, hogy még a késő utódok is áldanák azt a pillanatot, a mely az Ausztria és Magyarország közti kiegyezés szakadását idézte elő.

Badeni gróf, úgy látszik, nem az a politikus, aki be ne tudná látni a helyzet komoly jelentőségét s ő minden lehetőt el is követ a békés kiegyezésre; mert hiszen ha létre hozza a barátságos kiegyezést, akkor se Magyarországnak kedvez, hanem Ausztria javára cselekszik.

Nem a mi bajunk, nem a mi kárunk lenne, ha létre se jönne a barátságos kiegyezés; ott tul bálnák azt meg legjobban.

Politikai hírek.

A miniszterelnök vád alatt.

Bánffy báró miniszterelnök ellen beadott vádra nézve az ismeretes levélügyben a büntető járásbíró még nem határozott. Gajzágó táblai bíró a panaszlevelet közölte az ügyészséggel, hogy indítványt tegyen. Az ügyészség azonban kijelentette, hogy magánvád lévén, nem avatkozik be az ügy menetébe.

Külföld.

A király Oroszországban.

Párisból táviratozzák: Mint a Gaulois megbízható forrásból értesül, Ferencz József császár és király ez év április hónap 30-án indul Szentpétervárra, hogy II. Miklós cárnak tavalyi bécsi látogatását viszonzozza.

Közegészségügy.

A belügyminiszterium költségelőirányzatának tárgyalása alatt a képviselőházban eszméket penditettek meg és kérdéseket vetettek fel, melyek együtt és külön az ország közegészségügyére vonatkoztak. Mint e fontos vita kiemelkedő mozzanatát különösen hangsúlyoznunk kell, hogy abban majdnem kizárólag a szabadelvű párt vett részt s kellemesen konstatálhatjuk, hogy az előbbeni országgyűlés sok áldatlan s inpraktikus szövegét méltó és tartalmas vita váltotta fel és hogy az ország a nagy országosfontosságú ügyek most divó tárgyalásos megvitatása mellett sokkal jobban jár, az oly tény, amelynek már rég teljes tudatára jött az egész közvélemény.

A legnagyobb hatást azonban az egész vitában maga Perczel Dezső belügyminiszter érte el, aki minden kérdésre megtudta adni az egyedül helyes választ: a szóban lévő kérdés elintézése meg van kezdve, vagy előre haladott. Arra az észrevételre, hogy rendkívül sok elmebeteg nem lehet elhelyezni az elmeorvosintézetekben, kijelentette Perczel, hogy a múlt évben új tébolyda nyitott meg Nagy-Kállóban, a gyöngyösi, kaposvári és szegvárdi kórházak tébolydai osztályai átadtak a forgalomnak, a pozsonyi tébolyda legközelebb kész lesz és hogy a kérdést szakértők által egész Európában tanulmányoztatja, végül kilátásba helyezte, hogy egy nagyszabású tébolyda felállításában tárgyában törvényjavaslatot fog beterjeszteni.

A körorvosokra nézve, akikre vonatkozólag felemlítették azt a szomorú körülményt, hogy az országban száznál több kerület van orvos nélkül, kijelentette a belügyminiszter, hogy e kérdést még a jelen év folyamán alaposan elintézi és hogy e szándékában őt az a gondolat vezérli, hogy a körorvosok számát szaporítani, anyagi helyzetüket minden irányban biztosítani fogja.

Az orvosi kamarákra vonatkozólag jelenti a miniszter, hogy ez a kérdés beható tanulmányok tárgyát képezi, hogy a legtöbb illetékes forum foglalkozik e kér-

déssel, azok jelentései, melyek alapján az intézményt létesíteni lehet, még a tavasz folyamán beérkeznek.

A beteg ápolás, gyógyköltések, kórházak ügyét éber figyelemmel kíséri a miniszter, aki épen e fényes, ma befejezett vita folyamán bebizonyította, hogy mily nagy figyelmet szentel ő az ország belügyeinek, s hogy mily hasznos az országra, hogy Perczel Dezső belügyminiszter személyében e felette fontos ügyek vezetését oly férfira látjuk bízva, aki az ország ügyeit és szükségleteit oly alaposan ismeri, mint más alig. Ennek a felfogásnak adott kifejezést a Ház nagy többsége, midőn a belügyi költségvetés tárgyalása alkalmával szívélyes ovációban részesítette kitünő belügyminiszterünket.

A szoboszlói polgári iskola ügye.

— Küldöttség a miniszternél. —

Hajdu Szoboszló, február 7.

Sok előítélet s még több nehézség leküzdése után úgy látszik, hogy a hajdu-szoboszlói községi polgári-iskola ügye kedvező megoldást fog nyerni. Nem akarunk a multba nagyon visszamenni, csak konstatálhatjuk, hogy mindazok a megoldási módok, — így a földmives iskolával való összekötés, vagy az ugynevezett gazdasági szakirányúvá való fejlesztés ki sérlete, a tagadhatlanul jobb sorsra érdemes intézetet a lakosság egy igen tekintélyes része előtt idegenné, hogy úgy mondjuk, áldozatra vagy figyelemre méltóvá sem tette. Mert a megoldási kísérletek majd pénz, majd telek vagy föld ajándékozások tételét vonták magok után H.-Szoboszló város, mint iskolafentartó részéről. A lét és nem lét közötti néhány év alatt is az intézet határozott haladást mutatott föl úgy növendékeinek szaporodása, mint tanárainak kitartó buzgalma folytán a szellemiek terén, úgy hogy az illetékes iskolaszék maga

is volna hozzád. Mint látod indulok utnak. Megyek Pestre, a Lipótmezőre."

— „Dejszen oda be nem eresztik ebbe a csodaöltözetben, mert azt mondják, hogy bolond.”

— „Hej lelkem, nem is magamat akarom oda bekvártélyozni, hanem a fiut azt a szerencsétlen Sándort. Megveszett, megbolondult egészen. Elmegyek Pestre, ha még nem késő kigyógyítatom. De szegyszenemre nem mehetek az én pusztai gunyámba oda. Még kitelnék tőle, hogy megtagad a kölyök, amely nagyra tartja magát. Hej baj ez, nagy baj, hogy így van. Az anyjuk egészen oda van.

— Hát ki hozta a rossz hírt.

— Nem kellett azt hozni lelkem, rájöttünk magunktól is. Nézze olvassa ezt a levelet és ha ki tud belőle okoskodni egy józan mondást is — akkor én vagyok a bolond, akkor magamat csukatom be.”

Egy illatos, Riegler-féle levélpapírt adott át. Nehány sor volt rajta Sándortól. Bizony én nem lettem attól okos. Lemon-dással adtam vissza Adám bácsinak.

— Tisztára megzavarodott az esze a fiunak. Ir ebbe a levélbe mindent, csak magyarul nem. Olyan ez, mint a bábeli protokollum. Mikor már nagyon kezdte az ánglus, meg frank szavakat irogatni, akkor az uraság irnokát kérttem át, hogy olvassassa el a Sándor leveleit. Az könyitott hozzá, mert azelőtt kocsis volt a fővárosban — de a gazember, az is meg-

szökkent inkább, minthogy agyontörje a fejét. Már most ki olvassa el nekem ezt a levelet?”

Egy eszme villámlott át agyamban. — En megmondom, hogy ki fogja elolvasni: azt, a Balaton feketéje.

— A Balaton feketéje? hebegett az öreg.

— Na igen. A „Balaton“ egy esinos kávéház itt a Csapó-utczán, hol háromféle feketét találunk. Az egyik feketét eszébe hozták, a második feketé saját lábán jár, hazája Afrika, neve Abdala Emil és 22 éves; beszél tizenhárom európai nyelven. A harmadik feketé a cassában ül, neve Irma, életkorát mély titok fedi, ellenben szintén mindenkinek nyelvében tud beszélni.

Az öreg sunyi szemekkel nézett rám.

— Bandi öcsém, Bandi öcsém! fenyegtetett ujjával, majd hirtelen szót bányja a szósz, Isten neki, de az asszony meg ne tudja ám!

— Nono — feleltem — ne értsen félre. Magának a második feketével lesz dolga nem a harmadikkal.

Ez elvette az öreg felébredő kedvét. Most már nem értette.

— Hisz mondtam, hogy az a szerencsen 13 nyelven beszél és olvas. Ergo el fogja olvasni Sándor levelét is.

— Ahán, most már értem. Hát menjünk.

Mikor a kávéház nagy tükörelakai

elé ért, akkor megszeppent az én öregem, huzódózott.

— Nem illek én ilyen grófok, bárók közé, nem szoktam én ilyen fényes gyülekezetben forogni.

— Sohse busuljon Adám bácsi. Eljön ide mindenki, aki egy pompás calabriás partiet, zamatos feketét szeret és a kinek elherdálni való pénze van. Meg aztán a fiával is csak kell kávéházba járnia.

Rávettem az öreget; bementünk. A dákók villogtak, a kanalak csörögtek, a bella-cassák separtettek és a contrák röptek. Adám bácsi áhitattal állt meg a billiárdasztal előtt s keble önrézetesen dagadozott, midőn eszébe jutott, hogy az ő drágalatos esemetéje egy ilyen szépen feszülő posztót lyukasztott ki. Teheti a zsvány, telik az apjának. Csak nézi-nézi, az a három csontlabda milyen szépen szalad végig a sik asztalon, míg egyszer csak elébe kerül a szerencsen.

Adám bácsi majd hanyat vágódott s szeméit rémesen függeszté a szerencsen vastag, husos ajkaira, óriási termetére. De az ámulatnak csakhamar tért engedett a kétely és hirtelen odaugorva a szerencsenhez, megnyalta annak balpofáját. A szerencsen szerencsen maradt; arca nem vált fehérre. Hanem a szerencsen azt gondolván, hogy ez valami szabadkőműves jel, a melynek magát alávetni tartozik s ő is megnyalta Adám bácsi jobb arcáját. De biz az pirossá vált a szerencsen érdes nyelvétől. Az ismerkedésen ekként szerencsés-

is elérkezettnek látta az időt az actió azonnali megindítására.

Miután az is látni való volt, hogy közgyűlésileg kivihetetlen az iskola anyagi és szellemi szükségleteinek áldozatok árán való rendezése, nem maradt más hátra, mint megkísérteni az államosítás tervét azon helyes szempontból kiindulva, hogy legyen Hajdu-Szoboszlón egy erős, jó polgáriiskola, mely beilleszkedve az itteni és a közvidék viszonyaiba, hathatós támogatója legyen a művelődésnek.

A teljes közönség azonban ezt a szép tervet is csaknem megölte. Egyik legközelebbi városi közgyűlésen ugyanis a képviselőtestület még az utolsó költség fedezését is megtagadta a deputáció — számszerint 4 — tagjaitól. Menjen, a kinek pénze van, de a város nem ad! mondogatták s titokban már örültek, hogy ismét megakaszthatták az intézet fejlődését. A kiküldöttek azonban nem nagyon botránkoztak meg a dolgok ilyen fordulását, hanem szerdán este saját költségükön utra keltek, névszerint Kovács Gyula polgármester, Zsigmond Sándor ev. ref. esperes-lelkész, Padrah Sándor kir. közjegyző és Szécsy Miklós polgári iskolai igazgató. Már előzőleg főispán ur ő méltósága gróf Degenfeld József, szívével viselve ő is az intézet és Szoboszló város vitális érdekeit, — megígérte, hogy személyesen fogja vezetni a deputációt Wlassics miniszter elé. Csatlakozott a küldöttséghez Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő is, a ki ebben az ügyben lelkes előharcos volt eddig is.

Az vallás- és közoktatásügyi miniszter, Wlassics Gyula csütörtökön fogadta a deputációt, a melyhez Budapesten Hajdu-Szoboszló egyik nagynevű szülöttje Dr. Hógyes Endre egyetemi tanár is csatlakozott. Főispán ur bemutatván a küldöttséget a miniszternek, Kovács Gyula polgármester előadta a kérelmet.

A miniszter jóakarattal és kitüntető bizalommal fogadta a küldöttséget. Résztelenen kérdezősködött az itteni viszonyok felől s kijelentette, hogy már legközelebb megindítja a tárgyalásokat Szoboszló város közönségével. Jelezte, hogy a tervben levő polgári iskolai törvényjavaslat szerint az intézet 7 osztálylyal fog szervezkedni s ha csak lehet, már 1898-ik év szeptember havában meg is fog nyitni. Az egész ügyben tett nyilatkozatai a miniszternek a deputáció tagjainál a legjobb reményiséget keltette föl az intézet jövő fejlődését illetőleg.

A miniszter után Zsilinszky Mihály államtitkárnál tiszteleggett a küldöttség, aki a lehető legmelegebb fogadtatásban részesítette a küldöttséget. Beható kérdezősködései közben azon nézetének adott kifejezést, hogy az államnak ma már elmulaszthatlan kötelessége a tösgyökeres magyarság fokenkénti erősítése is s így — miután a küldöttség nem is jött üres kézzel — értve alatta a város közönsége által megajánlott évi összeget és telket, — minden valószínűség szerint már a legközelebbi jövőben meg lesz Hajdu-Szoboszlón az állami polgári iskola. Szathmáry György miniszteri tanácsos és dr. Morlin Imre osztálytanácsosnál tiszteleggett még ezután a küldöttség. Különösen Szathmáry részéről előzékeny fogadtatásban részesültek. Az itt nyert benyomások is mind a lehető legkedvezőbbek az intézet jövő fejlesztésére és kiépítésére nézve s különösen ama körülmény, hogy dr. Hógyes Endre egyetemi tanárt maga Wlassics felkérte, hogy a hajdu-szoboszlói polgári iskola államosítási folyamatát a miniszteriumnál szerzett közvetlen érintkezés által kísérelje figyelemmel s annak idején ez ügyben történeteket hozza tudomására.

Megemlítjük még, hogy a küldött-

ség az ősz államférfinál, Tisza Kálmán-nál is tiszteleggett a képviselőház folyosóján.

(Ez utóbbit Polonyi Géza ur azt hisszük elengedte volna, mert ez az ő népszerűségét nem igen emeli. A deputáció különben ama szerencsés helyzetben volt, hogy nagynevű képviselőjének ismeretes befolyását és jelentését nem vette igénybe és nagyon nyugodtan jöttek haza, hogy a nagy ismeretlennel nem találkoztak!)

Mindezeket egybevetve, a hajdu-szoboszlói községi polgár-iskola államosítása a legkedvezőbb mederben folyik s ennek bekövetkeztét megerősítik a nyert megnyugtató és bizalomteljes nyilatkozatok.

(x-y.)

Irodalom — Művészet.

* Magyar nemzet története. Irodalmi rovatunknak egy ugyszólván már állandóvá lett vállalatáról a Lampel Róbert (Wodianer F. és fiai) budapesti kiadócégnél megjelenő nagyszabású Szalay-Baróti féle „Magyar nemzet története”-ről kell ismét megemlékeznünk, melynek most vettük 55-ik füzetét, mely folytatólagosan leírja I. Lipót császár- király uralkodását. Bécsnek a hős Szobjeszky János lengyel király általi felszabadulásáig. Benne van a szomorú emlékü pozsonyi iudicium delegatum, mely egy egész esomó protestáns papot ítelt gályarabságra; olvasunk Spork császári generalis kegyetlenkedéseiről és az 1681-iki soproni országgyűlésről, mely hivatva lett volna az anyira agyonzaklatott szegény magyar hazának megadni a békét. Tököly Imréék azonban másképp akarták azt elérni s folyik tovább az élethalál harc. Az 55-ik füzet műmelléklete Tököly Imre daliás alakja. A megelőző füzet mellékletének II. Rákóczy Ferencz pendántja. A többi illusztráció bőséget következő sorok mutatja: Ampringen Gáspár, Szelepcsényi György esztergomi érsek, Protestáns papok a pozsonyi bíróság előtt, Protestáns papok a lipótvári börtönben, Protestáns papok gályákra hurcolása, Spork kegyetlenkedései, I. Lipót és neje bevonulása Sopronba, 1681-ben, Eszter-

sen tulesvén, magukra hagytam őket. Adám bácsi elővette minden tudományát, hogy a társalgást megindítsa. Legelőször latinul mondta el a Veni szactét (latinul csak ennyit tudott.) Arra a szerecsen nem felelt. Azután Ernani nagy áriájának szövegét mondta el olaszul. (Ezt énekelte a tisztartó ur leánya, mikor concertre készült.) A szerecsen arra is néma maradt. Most Adám bácsi a svéd gyufaskatulya feliratát, meg angol kalapjának belésére nyomtatott angol feliratot kezdte olvasni. De erre már dühbe jött a szerecsen.

— Ne bolondozzék velem az ur, hanem mondja meg mit akar inni?

Adám bácsi csak elhült, midőn a feketét meghallotta oly tisztán magyarul beszélni.

— Tyüh fikomadta. Hisz te magyarul is beszélsz. Mondta ugyan Sanyi öcsém, hogy tizenhárom európai nyelven tudsz beszélni, de azt nem mondta, hogy magyarul is. Akkor hát jól van. No hát fiam, olvasd el nekem ezt a levelet s ha megtudod mondani, hogy mi van benne írva, akkor...“

A szerecsen elkapta a levelet és olvasá: *Mon chere, Consummatum est. Torrig vagyok. Dolce far niente elég volt. Resignálok a prestigeről. Consolatiót talállok, ha laborálok. De nagy akadály van; garderobot megvette a diable. Egy tashionable toilette nem ártana s akkor öleheted toujours toi fils. S.*

Az urnak a fia egy öltözet ruhát

kér, hogy hazajöhessen — fejezte ki az eredményt a fekete.

— Micsoda! ugrott fel Adám bácsi — hát hol van ez írva? Mutass rá, ha nem hazudsz?

A szerecsen szóról-szóra lefordította a levelet. Adám bácsi haragja nem ismert határt. Szerencsére ott volt a harmadik fekete is, annak a tekintete lecsillapította.

— Hanem most már mond meg — fordult a feketéhez — hol tanultál meg magyarul, persze itt Debreczenben?

A szerecsen csodálkozva nézett Adám bácsira.

— „Nem, én Bécsben tanultam meg magyarul. Ott a ki beszél, az tisztán beszél, Magyarországon keverik a magyar nyelvet mindenféle idegennel, úgy, hogy őt-hat magyar szó között biztosan van egy idegen is, akár politikáról, akár a divatról, akár bármiről van szó. Megfigyelem az urakat mikor kártyáznak és csak nevetek magamban, hogy ezek az urak azt hiszik, hogy ők magyarul beszélnek. Nincs abban uram egyetlen magyar műkifejezés sem. Pedig ha már használnak érthetetlen szavakat, inkább használnák azt a piszkos száju kofák, hogy a tisztességes ember bátran mehessen végig az utcán és ne kellene értenie aljas beszédüket. Bizony mondom uram, nálunk a Congó forró homokján mezitlenül járnak az emberek, de ha valaki olyasmit merne kimondani, a mit Debreczenben

az ember utálattal hall az utcákon, annak a nyelvét tőből kivágnák és kiégetnék.“

Adám bácsit úgy látszik bántotta ez a beszéd, mert hirtelen rudat fordított.

— No beszélj valamit a saját hazád nyelvén!

A szerecsen husos ajkai megmozdultak, de szóra nem nyiltak. Hátat fordított s elment. A kávéház tulajdonosa beszélte azután, hogy ha jó kedve van az ő feketéjének, akkor nagyon bohókás s csodálatos ügyességgel rakja a eszepyramidokat tenyerére, de reá nem vehető, hogy anyanyelvével dícselkedjék. Az előtte oly érthetetlen, mint a cigány előtt a nagy- idai kesergő.

Tanulhatnánk ettől a hazátvesztett feketétől.

Harmadnapra Sándor ilyen levelet kapott.

— Szerelmes fiam. Én Magentától Debreczenig gyalog jöttem puszkagolyóktól lyukas kabátban, mégis oly fiam van, kinek telik billiardokat kilyukasztatni. Ne restelj tehát te sem elindulni úgy a hogy vagy. Utipérez helyett küldök megfelelő utalványt a vasutra, tévedésből ugyan Illavára van kiállítva, de így is hasznát veheted. Mi egészségesek vagyunk.

Apád: A.

Drumár.

házy Pál nádor ifjúkori arcképe, kuruzok és labancok harca három képben, Thököly Imre ezüst érme, XIV. Lajos francia király ifjúkori arcképe, XI. Ince pápa, Kara Musztafa nagyvezér, V. Károly, Lotharingia herceg, Szobieszky János lengyel király arcképe. A törökök veresége Bécs alatt. Emlékezem Bécs fölmentésére.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A képviselőház ülése.

Budapest, február 8. A képviselőház mai ülésében a kereskedelmi tárczánál Ferlieska Kálmán a kisipart pártolja.

Kossuth Ferencz megtámadja a kereskedelmi politika irányzatát.

Szemere Atilla a közös vámterület mellett hozott fel találó érveket.

Bádeni estélye.

Budapest, február 8. Bécsben Bádeni miniszterelnök estélyén a király a háziasszonnyal lépett a terembe. A tánczot Stefánia özvegy trónörökösne nyitotta meg a miniszterelnök fiával.

Tüntetés egy magyar érzelmű püspök ellen.

Budapest, február 8. Verseczen Zmajnovics püspök ellen óriási tüntetés volt. A tüntetők szemére hányják a püspöknek, hogy a szerb nemzetet eladja a magyarnak. Panaszlevelükben kérik a patriarchát, hogy a püspököt helyezze el onnan. A botrányokat a felfüggesztett lelkészek rendezik.

A forrongó kelet.

Budapest, február 8. Athenből sürgönyzik: Kréta szigetén a lázadás minden iszonyatosságával kitört. Kanea város legnagyobb része gyujtogatás miatt porrá égett. A mohamedánok és keresztyének egymás véreben gázoltak. Athenből a harcziás szellemű ifjuság százával indul Krétába a görög lakosság segítségére önkéntesül, felfegyverkezve. Delyanics miniszterelnöknél a török követség hasztalan járt közbe, hogy ezt megakadályozza. Kaneában az európai konzulok közül több csak úgy mentette meg az életét, hogy a hajókra futott. Ugyancsak Athenből sürgönyzik: Kaneában állandóan folyik a harc. A keresztyén lakosok kiköltöztek és a hajókra laknak. A esőselék fékevesztetten rabol. A görög hajóhad Kaneába érkezett. Számos menekültet hajókra szállítanak a kikötőbe; mások az angol páncélos fedélzetén várják a menekülést. — A kormányzó palotáját a mohamedánok körülzárolták, a ki fegyvereket osztott ki. — A francia és német hajók utban vannak Kréta felé. Milóba sok menekült érkezett, főként asszonyok és gyermekek rongyosan, éhesen. Konstantinápolyban egy gyanus örmény lakásán 35 töltött bombát találtak. A törökök meszárásra készülnek.

NAPI HIREK.

Időjárás.

A központi meteorologiai intézetnek Debreczenbe küldött jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Február 8. —

— Borus. — Hó. — Fagypony körüli hőmérséklet. —

— **Kinek a dicsősége?** A fővárosi lapok úgy üdvözlük az Aradon közelebb megtartott telefon-hangversenyt, a melynél az aradiak fülöket a telefon kagylóhoz

tartva, nagy gyönyörűséggel élvezték a budapesti opera előadását, — mint egy nagyszerű vívmány kezdeményezésének fényes sikerét. Fővárosi kollégáink hamar felejtettek. Pedig hát már öt esztendővel ezelőtt ugyanők hasonló Hozsánnát zengettek annak a kitűnően bevált kísérletnek, a melyet a debreczeni telefonvállalat agilis tulajdonosa dr. **Balkányi Miklós** tett telefonnal Budapest és Debreczen között. Mi is, a fővárosi lapok is bőven foglalkoztunk e korszakos vívmányt jelentő próbával, a mikor a vas miniszter **Baross Gábor**, aki nagyon melegen érdeklődött a dolog iránt és a városi hatóságok engedelmével a Budapest és Debreczen közt távirida vezetőik egyik huzalát használta fel Balkányi Miklós az általa kezdeményezett telefon kísérletekre, összekötve azzal a budapesti központi távirida hivatal és a saját telefon-központját, ezt pedig a debreczeni szinpaddal. Nagyszámu, előkelő közönség és a helybeli sajtó képviselői gyűltek össze Balkányi Miklós lakásán meghallgatására és csodálására e kísérletnek; míg Budapesten, a hol a másik telefon gép volt elhelyezve szintén sok érdeklődő és szakértő, köztük a kereskedelmi miniszter kiküldöttje jelent meg. Réti Laura legszebb dalait énekelte bele a telefonba s tisztán kivehették, amint 24 mérföldnyi távolságban a budapesti urak tapsoltak a szép hangu debreczeni primadonnának. És tisztán hallottuk, mintha csak a nyitott ajtaju szomszédos szobában történt volna, a budapesti posta palotában lévő urnak füttyölését. Akkor történt ez, mikor még nem volt meg a budapesti Telefon Hirmondó, 1892-nek telén, tehát épen öt évvel ezelőtt. A bámulatos sikerért debreczeniek és budapestiek, maga a kereskedelemügyi miniszter és államtitkárja egyformán melegen üdvözlötték a kezdeményezőt, aki ez által megoldotta a probléma tehnikai részét. Ime most élelmes vállalkozók tőle és az aradiak Debreczentől elakarják vitatni, épen úgy, mint a németek megboldogult Irinyi Jánostól a gyufa feltalálását, annak dicsőségét, hogy az országos Telefon Hirmondó megvalósításához, amely pedig már Balkányi Miklósnak évekkal ezelőtt eszméje volt és melynek engedélyezését sikerült kísérletei alapján gyakorta sürgette a miniszteriumban, az első kezdeményezés tőlünk indult ki. De az efféle elidegenítési törekvés ellen tiltakozunk.

— **Közigazgatási ülés.** Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt 9 órakor tartotta meg rendes havi ülését gróf **Degenfeld József** főispán elnöke alatt. Az ülésen a szakelőadók terjesztették elő havi jelentéseiket, amelyekre legközelebb részletesen visszatérünk.

— **A hódoló díszfelvonulás megörökítése.** Dokus Gyula Zemplén vármegye főjegyzője, a ki annak idejében az ezredévi hódoló felvonulás eszméjét vetette föl, most egy tervezetet szerkesztett a mely szerint a felvonulás megörökítésének ügyét a megvalósulás stádiumába lehet vinni. Az eszmét ugyanis több festő megakartá valósítani. Dokus terve szerint a Vágó által tervezett cyklorama megvalósítása nem ajánlatos, mert minden megye nem festetné meg a maga banderistáit s külön-

ben is cykloramával sohase lehet azt a hatást elérni, mint a körképszerű kivitel. Az optikai csalódás, a természeti effektusok utánzása s a távlat a körképen mind érvényre jut, a minek tanúsága nálunk már felállított több körkép. A vállalkozás anyagi oldala egy betéttársaság alapításával megoldható volna. A társaság alaptőkéje 500.000 korona volna, a mit részint a törvényhatóságoktól, részint magánadakozás útján meg lehetne szerezni. A budapesti kiállítás után külföldre is lehetne vinni a körképet, mi által tetemes haszonra volna kilátás. A tervezet végül még egyszer ajánlja az eszme megvalósítását, mely bizonyosága volna nemzeti művelődésünknek és hagyományainkhoz való ragaszkodásunknak.

— **A tisztelgő mérnöki hivatal.** Az újjá szervezett városi mérnöki hivatal tagjai az arany tiszti kardbajtót és eszilagért most szolgáló Fried Jenő gépész mérnök kivételével tegnap testületileg tiszteltek **Simonffy Imre** kir. tanácsos polgármesternél. A hivatal főnöke **Stahl Géza** főmérnök tolmácsolta a maga és a mérnöki hivatal személyzetének hálás köszönetét a polgármester és a tanács azon jóindulatáért, melyet irántuk kinevezetéseik alkalmából tanusítottak. A polgármester a tanács támogatásáról biztosítván a mérnököket, kötelességeik lelkiösmeretes teljesítésére és a város javának előmozdítására buzdította őket.

— **Megjutalmazott pályamunkák.** A főiskolai ifjuság előtt holnapa második félévi szorgalmi időszak megnyitásakor hirdetik ki a mult esztendőben talentumos és ambíciózus diákok buzdítására illő jutalmakkal kitűzött pályázatok eredményét. Sajnos, hogy ez az eredmény nem felel meg a jogos várakozásnak. Vagy olyan silány művek érkeztek be, a melyeket a bírálók nem találtak jutalmazhatóknak, vagy egyáltalán sem jó, sem rossz munka nem pályázott egyik-másik kérdésre. — Aránylag legsikerültebb volt a kaszinó által kitűzött Kazinczy-pályázat. Erre a kérdésre: „Csokonai mint tudós“ csak egyetlenegy tanuló igyekezett megfelelni: de olyan gyöngé a dolgozata, hogy a bírálattal megbízott Csokonai kör nem akarta még azzal sem rontani az ifjuság izlését, hogy közönséges dicséretet szavazzon ennek a gyarlóságnak. Számra és minőségre nézve elég sikerültnek mondható a Kazinczy alapítványból kiírt verses pályázat. A bírálók 12 darab életkép közül hatot ajánlottak díjazásra. Első helyen a „Peti bácsi“ ezimű életkép emelték ki, a melynek négy darab aranyat kiadhatónak véleményeztek. A kaszinó választmánya **Szunyogh Sándor** királyi tanácsos elnöke alatt tegnap délelőtt tartott ülésében foglalkozott a Csokonai-kör jelentésével s ennek alapján ítélte oda a pályadíjakat, buzdításul 2—2 arannyal felemelvén azokat. A „Peti bácsi“ szerzőjét aki **Sz. Juhász Sándor** másod éves hittanhallgató, hat arannyal díjazta. A bírálók által dicséretre méltóknak és megjutalmazandóknak ítélte öt más életkép kitüntetésénél pedig sorrendet állapított meg a választmány s a következőleg osztotta meg közöttük a díjakat: „Otthon“ és „Aladár“ ezimű verses művek 4-4 aranyat kapnak; szerzője mindeketőnek **Acsai Lajos** első éves joghallgató. A „Nagyvilági hölgy“, „Jószívü ur“ és „Kóbor színész“ ezimű versek pedig 2—2 arany díjban részesülnek

A két első *Kun Béla* 1 jh. az utolsó pedig *Majláth Gyula* 1 jh. írta. Elhatározta továbbá a választmány, hogy a Kazinczy pályázat nyertesei az arany díjakon kívül ezentul díszes kiállítású emléklapot is kapnak. — A jövő évre pályakérdésekül kitűzettek, prózára: „Földi János, mint tudós és költő méltatása”; jutalma a legjobb műnek 12 db. 10 frankos arany; az utána következőnek 6 db. 10 frankos arany; költeményre: „Kisebb költői elbeszélés magyar történelmi tárgygyal”; jutalom 8 és 4 db. arany. A főiskola által kezelt alapokból kitűzött pályakérdések közül egyedül a Keresztési-Deák alapítvány 84, a Bulyovszky alapítvány 50 és a Várad Szabó alapítvány 50 frtos díjáért versenyeztek. Amaz történelmi tárgy dolgotra volt kitűzve. A beérkezett egyetlen pályamű jutalmazandónak találtatott. Szerzője *Fél Boldizsár* 3 jh. A Bulyovszky-díjat megosztják a pályázó három elegia között. *Fél Boldizsár* Elegiája 25, *Kun Béla* 1 jh. Zivataros multból című költeménye 15 és *Acsay Lajos* Elegiája mely inkább óda, 10 frtot kap. A Várad Szabó pedagógiai pályadíjat nem adják ki, mert a pályázó munka igen gyönge és be sincs fejezve.

— **A debreczeni kollegium akadémiái tanzakalnak** a 1896—7. tanévi második semesterre szóló tanrendje a napokban tétetett közzé. E tanrend szerint a hittudományi szakban 5 rendes és 1 theol. magántanár 18 tárgyból 52 heti órán, a jog- és államtudományi szakban 7 rendes jogtanár 21 tárgyból 71 órán, a bölcsészeti szakban 2 bölcsészettanár, 2 theol. tanár, a főiskolai orvos és a főisk. ének- és zenetanár 15 tárgyból 38 heti órán tart előadást. A tanrend nagy változatosságot tüntet fel, a mi bőséges alkalmat szolgáltat ifjainknak a tudományokban való tájékozódásra. Az akadémiái tanszakokon február 9—11 napján lesznek az előadásokra való jelentkezések. Alapvizsgálatok pedig a jogakadémián február 8—14 napokon fognak tartatni.

— **A statisztikai hivatal könyvtára.** A belügyminiszter mult év elején utasította az összes törvényhatóságokat, hogy az általuk kiadott nyomtatványok és sokszorosításokból egy-egy példányt az országos m. kir. statisztikai hivatal részére is küldje meg. Számos törvényhatóság azonban tekintet nélkül a nyomtatványok vagy iratok tartalmára, az ügyforgalomban előforduló minden hivatalos intézkedést felölő ügyirat sokszorosítását és másolatát megküldötte, ami pedig teljesen felesleges munka és nem is felel meg a belügyminiszter intencziójának. Ennél fogva a statisztikai hivatal most arra figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy ezentul egyedül általános érdekű nyomtatványaikból vagy sokszorosításaikból küldjenek fel egy-egy példányt.

— **Uj albiró.** A király *Tóth Aurélt* a debreczeni táblánál tanácsjegyzőül alkalmazott aljegyzőt a debreczeni törvényszékhez albiróvá nevezte ki.

— **Debreczen és a reáliskola.** Debreczenben — írja a Nemzeti Iskola — néhány hóval ezelőtt mozgalom indult meg az áll. főreáliskolának gimnáziummá való átalakítására. Már ugy látszott, hogy a kérdés végkép elalszik, a mi mindenestre helyes volna, de a legutóbb, január 28-án tartott városi közgyűlésen ismét főlészre került az ügy. A város egy

szakfériakból álló bizottságot küldött ki és csak a bizottság véleményének meghallgatása után teszi meg a további lépéseket. Reméljük, hogy a bizottság azt fogja tanácsolni a városnak, hogy ha gimnáziumra van szüksége akkor ne a hivatását teljesítő reáliskolához nyuljon hozzá, hanem fejlesse ki a piarista al-gimnáziumot.

— **Balogh Ferenczet,** theol. akadémiánk érdemes tanárát a vasárnapügyi nemzetközi kongresszusra (Congrès International du Repos du Dimanche), a mely 1897. július 6—9. napjain tartja üléseit Brüsszelben, a napokban meghívták.

— **Böszörmény beleegyezik.** H. Böszörmény város polgármestere a város közönsége részéről beleegyezését adja a debreczeni tanács azon szándéka teljesítéséhez, hogy a debreczeni tavaszi országos vásár április 12-iki és következő napjai helyett egy héttel előbb tartassék.

— **A debreczeni jótékony nőegylet** tegnap délután ülést tartott, melyen az elnökség kijelentette, hogy néhai Kronauer Gyula, István volt gőzmalom főgépész Mezanban kelt végrendeletében föltételesen öt ezer koronát hagyományozott a nőegylet emberbaráti céljaira. Ezenkívül segélyezési ügyeket tárgyaltak.

— **A szabadkai luteránusok köszönete.** A szabadkai ág. ev. missió-egyház lelkipásztora Kosi Emil megleghangu levélben köszönte meg Debreczen város 10 frtos adományát, amelyet a Szabadkán építendő ág. ev. imaház és iskola javára fordítanak.

— **Hitközségi tisztújító közgyűlés.** A debreczeni Autonom orthodox izraelita hitközség f. hó 7-én tartotta meg tisztújító közgyűlését ritka érdeklődés mellett. Az 1894. 1895. és 1896. évekről szóló előjárósági beszámoló jelentés és a bizottságilag megvizsgált és helyesnek talál zárszámadások és vagyon mérlegek előterjesztetvén és helyesléssel tudomásul vétetvén, az előjáróságnak a felmentvény megadatott. A választás a következő eredményel végződött: Elnök *Stark Ignác* közfelkiáltással; alelnök *Péterffy Benő*; pénztáros *Gyémánt Salamon*; ellenőr *Kohn Sámuel* fakeskedő; egyházigondnoknak: *Friedmann* Abrahám és *Grósz Mór*; tanácsosok: *Márk Márton*, *Klein Bernát*, *Klein Ignác*, *Kupfer József* posztókereskedő és *Kölb Lázár*. A volt és újból választott elnökek: *Stark Ignác*nak érdemei elismerésül jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott.

— **Csaló pénzügyőr.** Furfangos módon kiesztelt csalást követett el tegnap délelőtt egy pénzügyőr. Paraszt ruhába öltözködve, egy helybeli terménykereskedőhöz elment buzaeladás ürügye alatt s felpénz fejében ki is csalt nyolczvan forintot. A csalásra azonban rájöttek s a magáról megfélemedett ember most már a börtönben ül. Az eset a következő: Tegnap délelőtt 11 órakor *Csengeri Ignác* terménykereskedő hatvan-utcai lakására beállított egy paraszt ruhába öltözött ember. *Kiss Gábornak*, *Molnár Mihály* varga-utcai gazdálkodó hetesének adta ki magát s gazdája nevében egy levelet adott át *Csengerinek*. A levélben az volt, hogy *Molnár Mihály* 50 mázsa buzáját óhajtaná eladni *Csengerinek*. *Csengeri* a levélre válaszolt, melyben tudatta, hogy a buzát 7 frt 50 krjával megveszi. Délután egy órakor az *ál Kiss Gábor* visszatért *Csengeri*hez s ujjalag egy levelet adott át *Molnár Mihály* nevében. *Molnár* válaszolt a levélre, hogy az alkut megkötöttnek tekinti, de mivel szüksége van egy kis pénzre, adjon előleg fejében nyolczvan forintot. *Csengeri* a kért 80 forintot átadta *Kiss Gábornak*. Midőn *Kiss* elment, *Csengeri* is utnak indulva a *Frohner kávéház* felé, észrevette, hogy a pénz felvevője nem megy hazafelé. Ez a

körülmény gyanusnak tűnt fel előtte. Követte *Kisst*. A *Miklós-utca* elején aztán megszólította s megkérdezte, hogy átadta e már *Molnár*nak a 80 frtot. *Kiss* teljes nyugodtsággal válaszolt a kérdésre, hogy igenis a pénzt már átadta. *Csengeri* erre azt mondta, hogy menjen vele *Molnárhoz*. *Kiss* elindult, de a *Szt.-Anna-utca* elején habozni kezdett. Ekkor *Csengeri* kérte *Kiss Gábort*, hogy adja vissza neki a pénzt mert ő tudja, hogy nem adta oda *Molárnak*. *Kiss Gábor* a 80 frtot szó nélkül által adta s a *Frohner* szálloda épületében levő *Markovits-féle* korcsmába ment. *Csengeri* a pénz átvétele után rendőrt hívott s követte *Kiss Gábort* a bormérsébe. Nagy meglepetéssel tapa zalta, hogy az ő parasztja a paraszt ruhát levette s pénzügyőri ruhában ül az asztalnál egy emberrel, a ki abban a paraszt ruhában volt, melyet előzőleg a most pénzügyőri ruhába öltözött egyén viselt. A rendőr felszólította a pénzügyőrt, hogy kövesse, mit az előzőr teljesített is de az utcán már nem akart menni s kardot rántott a rendőrré. A központi rendőrségen kísült, hogy *Kiss Gábor* nem más, mint *Jeney Miklós* pénzügyőr, ki a csegei szakaszban van szolgálatban. Társát: *Kelemen Miklós* szoboszlói illetőségű napszámost is bekísérték. A két csaló most már a börtönben ül s még a mai nap folyamán átkísérik őket az ügyészséghez.

— **Névváltoztatás.** *Zakristián János* kassai illetőségű debreczeni lakos és *kiskoru Ilona* nevű leánya vezeték nevét belügyminiszteri engedéllyel „*Hunyadi*“-ra változtatta.

— **Uj doktor juris.** *Hegedüs Jenő*, városunk szülötte, főiskolánk egyik volt szorgalmas növendéke, közelebb gyors egymásutánban tette le a budapesti egyetemén a három jogi szigorlatot s tegnapelőtt avatták doktorrá. Gratulálunk sikeréhez.

— **Rendőri hírek.** (Kis razzia.) Özv. *Major Jánosné* darabos-utcai lakásáról a rendőrség tegnap két kétes existenciájú nőt kísért be. *Majorné* már rég ismerős bűnös, de jövedelmező foglalkozásáról a rendőrség előtt s most újból büntetés alá kerül. (Idegen csavargók.) *Csicsovszky* és *Hegyesi Antal* nevű idegen illetőségű csavargók a rendőrség tegnap eltolonczoltatta. (Verekedő kocsisok.) *Orbán József* és *Kovács Isván* kocsisok tegnap a kenyéripiacon összeverekedtek. A rendőrök bekísérték s a kapitányság ma megbüntette őket. (Duhaj csavargók.) *Csatáry Lajos* hely és foglalkozás nélküli csavargó tegnap este a kollegium előtt részegen egy botot forgatva, félemlítette meg a járőreket. Bekísérték s ma 10 napi elzárásra ítélték.

x **A telefon hálózatba újabban beléptek:** *Klein Bernáth* fiók üzlete. *Keszler Sámuel*, *Koncz Ákos*, szerkesztő lakása, *Városi mérnöki hivatal*. *Des Combes Henrik* ügyvédi irodája, *Dr. Tüdős László* ügyvédi irodája, *Dr. Nagy Lajos* ügyvédi irodája.

x **Visszaemlékezés.** Az ezredéves kiállítás kedves emlékei vonultak el lelkünk előtt, midőn megkaptuk a *Mauthner* budapesti magkereskedő idei főárjegyzékét melynek boríték-lapján az ezredéves kiállítás egyik gyöngye, az általános feltűnést keltett *Mauthner* pavilon van ragyogó színnyomatban megörökítve. Kik az e pavillonban csoportosított nemesített magvakat szemlélték, nemesak a belföldi közönségünk, hanem a szélrózsa minden irányából idesereglett külföldi látogatók is mind beismerték, hogy a *Mauthner* cég nem csak méltó vetélytársa az angol, francia és amerikai világhírű magkereskedő cégeknek, hanem tulszárnyalta azokat. Élénken bizonyították ezt a pavillont körülövező növénykincsek, a tündéres üdezöld finomszálu pázsit közt mint keretben meg-megújuló változatos virágpompa. Ugy a pázsitkeret, valamint a gyönyörű virágok mind a *Mauthner-féle* magvakból fakadtak. Az idén különben a *Mauthner* főárjegyzéke a legelső külföldi főárjegyzéket is határozottan fölülmulta. A felette izlésesen rendezett igen gazdag (184 oldalra terjedő) tartalma, az érdekes újdonságainak tömkelege, nehogy fásasztaná az olvasót, hanem valódi élvezet gazdának és kertkedve-

lónak egyaránt és fogalmat nyújt a Mauthner-féle magnagykereskedés óriási, sokoldalú választékáról. Mauthner ezen gyönyörű új főárjegyzékét régi vevőinek felszólítás nélkül is megküldi. Akik pedig csak ezután óhajtának Mauthner zászlaja alá sorakozni, azok kérik a czégtől levélben, vagy levelező-lapon az említett főárjegyzéket, melyet azután ingyen és bérmentve fognak megkapni.

x **Chimay hercegnő fényképe.** Hihetetlen az az érdeklődés, mely Chimay hercegnő fényképe iránt különösen a külföld részéről nyilvánul. Erdélyi udvari fényképész Budapesten, kinél a hercegnő több állásban levette magát, halomszámra kapta ezen fényképekre a levélbeli és távirati megrendeléseket Németországból, Belgiumból; de különösen Párisból, ahonnan egyetlen czég 2000 példányt rendelt meg.

Színház.

Paraszthüség.

Than Gyula hírlapíró társunknak ismert, hatásos népszínműve telt ház előtt jó előadásban került színre tegnap este. A közönség ismeri a darabot, amelyben most remek Dankó nótákat énekeltek. A szereplők: *Komjáthy, Komjáthyne, Kaposi Józsa, Békéssy Gyula, Sziklay Miklós, Locsarekné és Püspöky* valamennyien elismerésreméltó sikerrel játszottak. A felvonások után lelkes tapsal hívta lámpák elé a közönség a szerzőt.

* **A kis lord második előadása.** Szombaton este a kis lord Burnette Hudson kedves vigjátéka került másodszer színi, sokkal nagyobb számu közönség előtt, mint pénteken, a premier alkalmával, a mikor hangverseny és egyéb összejövetelek osztották meg a publikumot. Hogy a vigjáték olyan kedves volt, a milyennek az egész hallgatóság egyhangulag véleményezte, abban Halmy Margit a fő érdem, a ki a természetes, üde bájjal, olyan édes naivsággal mutatta be a kis lordot, Cedriket, hogy a közönség igen sokszor nyílt színen is zajosan megtapsolta. Komjáthyne (Erolné), Szilágyi Vilmos (Dorincourt) Bartha (Havisham), Beczkói (Hobbs), Sziklay (Dick) pompás keretet képeztek a kis lordhoz. Kellemes meglepetést szerzett az egész közönségnek a második felvonásban, hogy egyébként sajnálatosan egyik tagnak hirtelen támadt betegsége miatt, mely este az előcsarnokban a fekete táblán jelezve is volt, B. *Ruzsinszky* Ilona, a primadonna énekelte Cidella szerepében. A Hugonottak operából énekelte az apród dalát, frenetikus tetszészaj közepette, melyet meg kellett ismételnie. A közönség nagy meglepedéssel távozott a színházból.

Mulatságok.

* **A filléregylet theaestélye** szombaton este folyt le a Bika szálloda dísztermében a legkedélyesebb hangulatban. Jelen voltak: **Urasszonyok:** Kubay Alajosné, Géressy Kálmáné, Farkas Mórné, Varga Lajosné, Frics Károlyné, özv. Szép Józsefné, özv. Donner Józsefné, Ács Nagy Lászlóné, Püspöki Lajosné, Kádár Istvánné (Szakoly), dr. Szeőke Istvánné, Hamar Lászlóné, Pávay Gyuláné, Vindt Frigyesné, Baranyi Györgyné, Juhász Józsefné (H.-Pályi), Csáthy Károlyné, Lasz gallner Kálmáné, Jankovics Sándorné, Honis Józsefné, Ujváry Istvánné, dr. Lucz Ignáczné (N.-Károly), Dominke Jánosné, Ganofszky Lajosné, Pongrácz Gézáné, özv. Kranczlei Ferenczné, Pálffy Józsefné, Várady Istvánné, Vetéssy Mihályné, Klapszia Arthurne (N.-Várad), Flachbart Andrásné (Lőcse), Körner Gyuláné, Luchs Albertné, Tőkés Gyuláné, özv. Boda Jánosné, Szuhán Venczelné, dr. Benedek Jánosné, Jánossy Józsefné, Kalicza Vilmosné, Riesz Lipótné, özv. Buzás Elekné, Szigemeth Károlyné, Antal Vinczéné, Gönczy Jánosné, Bernáth Lajosné,

Simon Kálmáné, Trnka Gotliebne, Komlóssy Mihályné, Nagy Gyuláné, Béteky Sándorné, Varga Ferenczné, Gönczy Endréné, Darvassy Sándorné, Froumm Lajosné, Király Lajosné, Kiss Lajosné, Lévy Lajosné, Horváth Mihályné, Piros Sándorné, Zelinger Edéné, Sári Zsigmondné, Molnár Mihályné, Mészárosné, Lajos Istvánné, Kontsek Gézáné, Irsay Miklósné, özv. Wimmer Józsefné, özv. Tóth Sándorné, Dörre Ferenczné, Medve Kálmáné, Péntek Ferenczné, Z mmermann Gyuláné, Montai Gáborné, Boros Lajosné, Zurilla F.-néstb. **A buffetben voltak:** Springer Józsefné, Mentze Henrikné, Ormós Gáborné, Materny Lajosné, Forgách Károlyné, Schultze Viktorné, Nádai Rezsóné, Thieszen Arthurné, Zátorszky Istvánné, Raics Lajosné, Harmath Gergelyné, Paraszky Gyuláné. **Felszolgáló leányok** voltak: Kubay Margit, Luchs Olga, Ujváry Ilona, Varga Ida, Czeglédy Teréz, Szép Gizella, Thanoffer Anna, Szabó Bella (N.-Károly), Ács Nagy Erzsike, Püspöky Emma, Halmágyi Kádár Ilona (Szakoly), Montay Piroska, Buzás Ilonka, Becsek Ilonka, Koszorus Margit, Korossy Ludmilla (N.-Várad), Szeőke Margit, Vindt Gizella, Pávay Ilona, Baranyi Mariska, Csáthy Irma, Lasz gallner Elza és Nóra, Emmert Evelin, Mentze Ottil, Jankovics Anna, Raics Erzsike és Karolin, Ganofszky Margit, Kacó Gizella, Pongrácz Emilia (Székesfehérvár), Materny Gizella, Mohr Irma (Gölniczbánya), Mauritz Ilona (Gölniczbánya), Sik Hermin, Schultze Nóra, Jánossy Gizella. **Lányok** (a felszolgálókon kívül): Farkas Erzsike, Bartha Irma, Juhász Izabella és Ilona (H.-Pályi), Birtók Julia, Mentze Angusztia, Honis Anna, Lucz Berta és Elza (N.-Károly), Vagner Mathild (Kutenberg), Boros Ilona (N.-Léta), Naláczy Mariska, Kovács Irénke, Gulyás Ilona, Antal Margit, Jánossy Berta, Molnár Ilonka, Győry Ida, Czeglédy Ilona, Wimmer nővérek, Dzurilla Paula, Komlóssy Etus, Gulyás Ilonka, Szigemeth nővérek, Szőke Ilona és Gizella, Vecsey Irma, Varga Irén, Gönczy nővérek, Bernáth Piroska, Simon Erzsike, Kiss Ida, Kalnai Anna (Kassa), Darvassy Ella, Froumm Paula, Steinberger Amália, Kiss Rózi, Pariszer Paula, Horváth Mariska, Grossmann Mari, Lévy Erzsike, Kalitza Margit stb. stb.

* **Az iparoskör bálja.** Vasárnap este zajlott le az iparoskör bálja, amelyen a következő hölgyek voltak jelen:

Asszonyok: Nádai Rezsóné, Thieszen Arthurné, Szekeres Andrásné, Tóth Lajosné, Molnár Józsefné, Kiss Miklósné, özv. Kaliczky Józsefné, Széll Sándorné, özv. Nemes Jánosné, Balázs Jánosné, Fehér Lajosné, Nagy Lajosné, Rácz Józsefné, Somos Árpádné, Kenessey Istvánné (Vámos, Veszprémmegye), Gorzsás Sándorné, Nagy Józsefné, Ács Imréné, Kállai Istvánné, Németh Józsefné, Fuchs Jánosné, Kormos Andrásné, Krasznai Gergelyné, Molnár Károlyné, Kazla Józsefné, Tordai Józsefné, Lőrincz Mártonné, Tóthi Józsefné, Horváth Andrásné, Nagy Józsefné, Botos Józsefné, Ders Hugóné, Radeczky Józsefné, Mattlof Jánosné, özv. Aczél Józsefné, Trinka Gottliebne, Nagy Gergelyné, Jóják Józsefné, Skorb Györgyné, Szűcs Imréné, Tóth N.-né, Király Mihályné, Fülöp Mihályné, Szűcs Józsefné, Cserék Sándorné, Várady Károlyné, Kovács Ferenczné, Szigeti Ferenczné, Zsulik Eduárdné, Kulcsár Istvánné, Kollák Imréné, Kóródi József, Fenczli Gyuláné, Kálmánczhelyi Lajosné, Szilágyi Mihályné, Tóth Gyuláné, Riszné Lipótné, Juhász Józsefné (Nyiregyháza), Molnár Ambrusné, Gehrlick Jánosné, Kormos Mihályné, Riesz Henrikné, Tordai Jánosné, Hankus Károlyné, Szegedi Gyuláné, Tőri Imréné, Borsos Endréné, Biczó Gyuláné, Horváth Jánosné, Sverla Gyuláné, Matolcsi Lajosné, Surina Mihályné, Ujvári Mihályné, Ökros Sándorné stb.

Leányok. Nagy Zsófia, Sik Katalin, Jóják Erzsike, Skorb Ilonka, Tóth Etelka, Király Mariska, Király Eszti, Fülöp Juliska, Czerék Erzsike, Várady Róza, Kovács Juliska, Szigeti Mariska, Kubek Juliska, Viola Irén,

Kutas Eszti, Fábian Erzsebet, Horváth Mariska, Deák Juliska, Szabó Eszti, Fenczli Jolán, Kálmánczhelyi Anna, Kálmánczhelyi Erzsike, Szekeres Róza és Eszti, Tóth Juliska, Juhász Mariska, Kiss Juliska, Molnár Mariska, Molnár Eszti, Kaliczki Emma, Szűcs Róza, Nemes Ilona, Balázs Eszti, Fehér Rózsika, Nagy Róza, Nagy Juliska, Kertész Eszti, Miszti Juliska, Nagy Margit, Nagy Emma, Ács Emma, Kató Karolin, Kállai Mariska, Tóth Karolin, Tóth Erzsike, Szőke Róza, Lőrincz Anna, Horváth Róza, Ormós Eszti, Korpási Juliska, Krasznai Eszti, Rózsa Erzsike, Kazla Ilona, Tordai Etelka, Tóthi Irén, Nagy Zsuzsika, Botos Mariska, Szende Teréz (B.-Szt.-Mihály), Radeczky Lila, Radeczky Emma, Matlok Hermina, Atzél Mariska, Szepesi Erzsike, Hajdu Erzsike, Békési Zsuzsika, Kormos Emma, Bacsó Mariska, Tordai Rózsika, Nagy Eszti, Tóth Karolin, Végh Irén (Nyiregyháza), Surina Gizella, Ökros Eszti stb.

* **Honvéd-ör mesterek bálja.** A debreczeni 3. honvéd gyalogezred deli ör mesterei véd- és dacz-szövetségre léptek Karneval herceggel s ők is farsangolni fognak. Február 21-én a kemény vitézi szívek jótekonnyezélra táncmulatságot rendeznek a Margit-fürdőben. Bálanyául egyik legszebb debreczeni urhölgyet, Nyiry honvéd alezre des nejt nyerték meg. Városunk előkelőségeit a rendezőség egy küldöttsége személyesen hívja meg a fényes sikerrel biztató mulatságra, melynek tiszta jövedelmét a helybeli szegény és árvaházaknak szánták.

CSARNOK.

Marina—villa.

Irta: **Sz. Buday Etel**

(Folytatás)

Távolban, a meleg párás légben, a sima tükrü tenger partján, mint ködképtűnt fel egy vitorlás kis bárkának a sötét körvonala, melyből két alak szállt ki. Az egyik rövid ruhás, sugár lányka, a másik fehér, taliános fiatal szerzetes volt.

A lány vigan székelt előre, míg a szerzetes maga elébe bámulva lassan ment.

A tér, Zélia és a jöttek közt mind kevesbült, de azért elég ideje volt Zéliának a közeledőket szemügyre venni. Míg tekintete a lányka jól ösmert alakján átsiklott, addig kutató kíváncsisággal akadt meg a pap magas alakján, ki földre függesztett szemekkel közelített, minden lépéssel kivehetőbbé téve Zélia előtt szép arcát.

— Ki ő... honnan jön... — suttogta a gyermek-asszony, bizonytalanná vált léptekkel közeledve a jöttekhez.

Csakhamar egymással szemtől szembe állottak.

Méta, a kertész lánya, ügyetlenül bókolvá tisztelgett urnője előtt s akadozva mondá:

— Csak...nem... rég jöttem... el hazulról... Balduinnal... hogy vele... csolnakázzak... De már rendelkezésére vagyok signora.

Oh Istenem! hogy is felejtettem el tegnapi parancsát... Ugy-e drága jó Signora, ugy-e hogy megbocsátja feledékenységemet?

Lélia alig hallva a lány szavait, tágra nyílt szemekkel bámult az ifju papra, kinek halvány arcza, a szép asszony merő tekintetétől lángba borult.

— Ennek csakis a Balduin hazajötte az oka — folytatá a lány mentségét kintartóan, még a másik hallgató két lény lelkében, ki tudná addig, hogy mi mehetett végbe.

— Csakis a váratlan öröm vette el az eszemet az öröm, hogy végre valahára az én drága fivéremet viszont láthatom... Hisz ő az én egyedüli testvérem!... A

többiek mind mind elmentek a temetőbe édes anyámhoz. Ő is csak úgy maradt meg, hogy atyám felajánlotta születésekor, Isten szolgálatára életét... Így lett Balduinból pap, meg azért, hogy ha még több gyermeke is születik anyámnak, azokat se vegye el az Isten. Így maradtam aztán én is meg, csak hogy helyettem szegény anyám ment az Isten elébe... Ez az egy, csak ez nem volt jól elrendelve az Istenből, kinek szent neve azért legyen áldott, a mint apa is szokta mondani...

Nagyot nyelve, még folytatni akarta a gyerek mondókáját, de fivére közbe szólva, elhallgattatta:

— Elég... elég volt már kicsike meséből... Te valóban próbára tetted a Signora kegyes türelmét bőbeszédűséggel.

Méta elszontyorodva emelte szeméhez kötényét, közel jutva a síráshoz, melynek bekövetkeztét meggátolta egy pár nyájas szavával Zélia, pártjára kelve a kis escaiskának.

— Hagyja csak, hagyja őt beszélni szent atyám, szokva vagyok én az ő eszegetéséhez. Mi igen jó pajtáskodásban élünk egymással.

Kissé elfogultan beszélt, mint a ki nem volt szokva idegenek társaságához.

— Most is együtt akartunk eszolkáznunk. Ő ügyes evezős.

— Ugy bocsánatot kérni a sor rajtam van, amiért...

— Nem tesz semmit jó atyám — vágott szavába Zélia csillogó tekintettel — így legalább hárman megyünk horgászni a park halastavába. Nem kell hozzá egyéb tudás, mint türelem és kitartás.

— Türelem... kitartás — mondá némi komorsággal Balduin — ez oly két erény, mi a mi hivatásunkhoz tartozik.

Es bekövetkezett köztük az első azon veszedelmes hallgatás, amelyet még sok szokott követni, mivel akkor keletkezett gondolataikat nem merik kifejezni szavakban, hanem elhallgatják, habár a kinem mondott gondolatok is visszatérnek a kiinduló ponthoz, mely két szívet legkönynyebben juttat megértésre.

Vissza tértek a parkba. Elöl járt az urnó, követve a testvérpár által.

— Ugy-e hogy szép — cselezott suttegó szavaival Zéliára Méta, fivéréhez szólva, ki helybenhagyólag bölintott rá fejével. — De meg jó is mint egy angyal.

Erre is csak bölintgatott Balduin, szóltan lépkedve a szép urnó nyomában, az agarék, kannák, gukák, begoniák, erytírinák sokasága közt kábult agygyal tekintve, mint egy szent, a földi szép asszonyra, mivel szeméi csakis az Isten anyja, hideg szobrának a látásához volt szokva. És hus és meleg vérből levő, élő szobor mozgott előtte, lemondásra szokott testét, önmegadásra kényszerített lelkét felizgatva. Érezte, hogy más hév az, ami valóját elfogja, mint amit érez a Mária szobor láttára, mikor esténként a kápolna hideg kőkoczkáin előtte térdel. Akkor vérét, csendes zsihongás hűti le, testét, melyet szüzi erő duzzaszt, lankadás fogja el, még azon perczekben, annak a földi asszonynak, mámorítóan balsamos illatu teste, mindezeknek az ellenkezőjéidézte elő.

(Folyt köv.)

Ingtalanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

1. Ménes András eladja 9 hold 150 □ öl területű ondódi földjét özv. Veres Bálintné Nagy Zsuzsánna, ugyanis mint kiskoru gyermekei Veres Bálint és Veres Imre gyámja és annak önjogu fia Veres Istvánnak 3400 frtért.

2. Molnár Albert és neje Kertész Julianna megveszik özv. Veres Bálintné Nagy Zsuzsánna, Veres István, kiskoru Veres Bálint és Veres Imre közös tulajdonát képező

kasza-közi 1036. sorszámú házastelkét 3100 frtért.

3. Veres István és neje Dobozi Julianna pacsirta-utczai 229. sorszámú házukat eladják Fényi Gábor és neje Bozóki Zsuzsánnának 1750 frtért.

4. Dobszai János megveszi Szilágyi József és neje Dobszai Julianna homok-utczai 3019. sorszámú házukat 1000 frtért.

5. Tóth Róza Nagy Andrásné eladja mányi-utczai 270. sorszámú ház és a debreczeni 85 szjtkvi ondódi földnek öt illető 1/4-részt Pap Terézia özv. Tóth Jánosnének 602 frtért.

6. Tikász József ugyanis mint kiskoru gyermekei Tikász Julianna és Tikász Mária gyámja eladja 2788. sorszámú házát s ujosztásu földjét 2350 frtért Kis Máriának.

7. Özv. Szabó Andrásné Tóth Zsuzsánna homok-kerti szőlőjét megveszi Szabó György 400 frtért.

8. Szilágyi Gábor és neje Szücs Julianna megveszik Szücs Mihály, Szücs Sára Borbély Sándorné és Szücs Erzsébet Ecsedi Istvánné 9537. hrsz. ujosztásu földnek utóbbiakat illető 3/4-részt 450 frtért.

9. Szücs Mihály és neje Nagy Erzsébet megveszik Szücs Sára Borbély Sándorné, Szücs Julianna Szilágyi Gáborné és Szücs Erzsébet Ecsedi Istvánné 3/4 részben tulajdonukat képező ondódi földet 600 frtért.

10. Ran Gábor és neje Blaogh Erzsébet eladja 200 □ öl területű csapó-kerti szőlőjüket Szekeres András és neje Varga Julianna 625 frtért.

11. Rác Mihály és Dudás Margit ugyanis mint kiskoru gyermekei Dudás József, Rozália, Julianna. Imre és Gábor gyámja megveszik Rác Gábor csapó-kerti szőlőnek utóbbi fel részét 150 frtért.

12. Özv. Nagy Istvánné Fekete Julianna, Fekete Sándor, Fekete Sára és kiskoru Fekete István gyámja eladják 3591. sorszámú házastelküket 1500 frtért Szolnoki Julianna Brezina Jánosnének.

13. Szilágyi Mihályné Takács Anna és Szilágyi Julianna Dul Józsefné ujosztásu szántóföldjüket megveszik Nagy Sándor és neje Balla Julianna 100 frtért.

14. Nagy Sándor és neje Balla Sára megveszik Nagy István és neje Debreczeni Sárának, a debreczeni 4712 sz. tkvben A. 9789. és 9788 hrsz. ujosztásu szántóföldjét 200 frtért.

15. Szilágyi János és neje Szendrei Eszter tulajdonukat képező 172 □ öl területű csapó-kerti szőlőbirtokot a rajta levő épületekkel együtt megveszi özv. Dalmi Józsefné sz. Dalmi Zsuzsánna 1025 frtért.

16. Jeszko Mihály és neje Harsányi Julianna megveszik Apródi János és neje Nemeti Julianna 300 □ öl területű homok-kerti szőlőjüket 1520 frtért.

17. Markaly Istvánné Mentse Ida eladja a debreczeni 2597 sz. tkvben foglalt ingatlan illetőségét özv. Mentse Henriknének 1500 frtért.

Debreczeni városi színház.

Folyószám 136. Bérlet 108. sz.

Kedden, 1897. február hó 9-én:

Egy szegény ifjú története.

Színmű 5 felvonásban, írta: Feuillet Octave, fordították: Teleki és Hegedüs.

Szerdán, 1897. február hó 10-én,

az „Orsz. Magyar színészegyesület” nyugdíj alapja javára:

Fedora.

Színmű 4 felvonásban, írta: Sardon.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Ifj. Gily Ede.

12828. tk.
1896.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint özv. Engel Józsefné részére Hegyi Károlyné ellen 50 frt tőke és jár. kielégítése végett az 1896. évi december hó 9. napján megtartott bírói árverésen eladott, d-breczeni 1661. szjtkvben 1753. 5985. és 4125/a hr. számú ingatlanok K. Kovács József utóajánlata folytán **1897. évi február hó 12 napján délután 3 órakor**, a debreczeni kir. törvényszék árverési termében megtartandó bírói árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár, az 1753. hrszámú ingatlanra (Hüvelyes utca 1070. számú ház) 4621 frt 10 kr; az 5985. hrszámú 3 hold 1000 □ öl ondódi szántóra 1024 frt 10 kr; a 4125/a hrszámú 806. □ öl ujkerti szőlőre 496 frt 10 kr; mely összegeknek 10%-a a bírói kiküldött kezéhez az árverés megkezdésekor leteendő lesz.

Az árverés egyéb feltételei a hivatalos órák alatt a tkvi hatóságnál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1896. évi deczemb. hó 28. napján.

Nagy Károly

kir. tvszéki bíró.

142-1-1

12659. tkv.
1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Balogh Antónia és társainak önkéntes árverési ügyében a debreczeni kir. tszék (a debreczeni kir. járásbíró) területén lévő, Debreczenben fekvő, a debreczeni 3367. sz. tkvben A + 11,500 hrsz., a debreczeni 6293. sz. tkvben A + 11,499, 11,494, 11,495, 11,496, 11,497, 11,498, 11,501. hrsz. a foglalt ingatlanokra az árverést 985 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **az 1897. évi márczius hó 12-ik napján d. u. 3 órakor** a debreczeni tszék mint tkvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen 3200 frton alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 98 frt 50 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1896. évi decz. hó 24-én.

A debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Nagy Károly

kir. tszéki bíró

139-1-1

Eladó!

Legjobb minőségű saját termelésű

oberndorfi répamag

50 klggrammon felüli mennyiségben is,

ab vasuti állomás Margitta,

készpénzfizetés, illetve utánvétel mellett

20 frtért métermázsánként.

Mintákat kívánatra küld az **Uradalmi**

Igazgatóság Margitta.

Utánnyomás nem díjaztatik.

109-6-6

Jelzálog-kölcsönöket

budapesti és vidéki házakra, földbirtokokra, gyárakra és malmokra I. helyre 42 évre 5°., 50 évre 5¹/₄%, II. és III-ik helyre 6°.-os tőke és kamat törlesztésekkel. **Pénzt váltóra 5-6%**, mellett 10.000 forintig gyorsan és pontosan eszközöl minden hitelképes embernek

133-2-1

Schwarz Zsigmond

kereskedelmi és pénzügyi tudakozó irodája

Budapest

VIII. Kerepesi-ut 63. szám.

12412

1896.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a város tulajdonát képező következő ingatlanok, u. m.

I. a tóház utáni 200° öl kerti föld hat évre.

II. a téglavető gödrök közelében fekvő 38 hold 1471° öl föld 3 évre.

III. az ugynevezett „Tábornoki“ 2145. sorszámú ház első emeleti lakosztálya és udvara 3 évre

a városház kistermében folyó 1897-év február hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor nyilvános árverésen, a városi számvevői hivatalban megtekinthető feltevélek mellett, haszoubérbe fog adatni.

Miről az árverelni óhajtok azzal értesítetnek, hogy a kikiáltási árak 10 százalékat bánatpénzül az árvereltető bizottság kezéhez készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1897 február 4.

A városi tanács.

140-2-1

Kunz József és Társa

cégnél

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Február 1-től

az összes kirakatokban

kész női

fehérnemű kelengyék

melynek megtekintésére a n. é. közönség szives figyelmét felhívjuk.

99-100-10

231.

Az „ISTVÁN“ gőzmalom társulat

örleményeinek

ÁRJEYZÉKE

saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módzatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénzfizetés mellett.

ZSÁKKAL EGYÜTT.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	15.80
B. " apró szemű	15.—
0. Királyliszt	15.—
1. Lángliszt kivonat	14.40
2. Elsőrendű zsemlyeliszt	13.80
3. Zsemlyeliszt	13.20
4. Elsőrendű kenyérliszt	12.60
5. Közép kenyérliszt	12.—
6. Kenyérliszt	11.40
7. Barna kenyérliszt	9.60
8. Takarmányliszt	7.—
11. Finom korpa zsákkal	3.60
11. " " zsák nélkül	3.40
12. Durva korpa zsákkal	3.60
12. " " zsák nélkül	3.40
Csirke buza zsák nélkül	3.—
A zsákok súlytartalma teljsúlyt tiszta súlynak véve.	
A. B. 0-6 számig	85 kiló
7. és 8. szám	70 "
11. 12.	50 "
Debreczen, 1897. február 6.	132-2-2

Szent-Anna-utcza 2530. sz. a. házban

(Kandia-utcai új saroképület)

két modern uri lakosztály

mely áll:

I. 6 szoba- és előszobából, két külön bejárattal

összes mellékhelyiségekkel

II. 3 szoba- és előszobából, két külön bejárattal

összes mellékhelyiségekkel

f. év. május hó 1-től

Felvilágosítással szolgál ugyanott a házmester.

124-4-2

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város főispánjától.

177

1897.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város mérnöki hivatalánál egy mérnöki állás fogván betölteni, mely évi egyezerhatszáz (1600) frt fizetés és kétszázötven (250) frt lakbérátalánnyal van összekötve, ezen állásra ezennel pályázat hirdettetik. Felhivatnak a pályázni kívánók, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó évi február hó 28-ik napjának délutáni 5 órájáig annyival inkább benyújtsák, mert később érkező kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1897. február 3.

Gróf Dégenfeld József.

136-2-1

főispán.

9829.

1896. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Özv. Császy Imréné nagyrabéi lakos végrehajtónak Szöllősy József derecskei lakos végrehajtást szenvedő elleni 160 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék, (a derecskei kir. járásbíró) területén lévő, Derecskén fekvő, a derecskei 844. sz. tjkvben A. I. sz. 1240. hr. és 1052. népsorszámu házas telekre 160 frt, továbbá a derecskei 1880. sz. tjkvben A. I. 1, 2, r. 7-13, 15-18. rsz. 7127, 8637, 5421, 6719, 10606, 5419, 6717, 9024, 10604, 7665, 9398, 11141/1 és 5658/a bra. foglalt ingatlanoknak Szöllősy Józsefet illető ³/₁₀ (háromtized) részére az árverést 290 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 11-ik napján d. e 9 órakor Derecske község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 16 frtot illetve 29 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1896. évi október hó 10. napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Nagy Károly

kir. tszéki bíró.

143-1-1

5%

Törlesztéses kölcsönt

és convertálásokat házakra, földbirtokokra, gyárak- és malmokra I. helyre 42 évre, II. és III. helyre 6¹/₂%, mellett. **Pénzt váltóra, kötelezvényre, hagyatéokra és katonai házassági óvadéokra 6%-ra** gyorsan és pontosan szerez

137-2-1

Kovács G.

Budapest

Kerepesi ut 51. szám.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszert ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényéknél, csúznál, tagzsággatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszert, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéggjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).